

§ 1.

Cestmistrům, pořícním, přístavním, nadjezným, jezným, podjezným, asistentům pořícní správy I. třídy, asistentům pořícní správy II. třídy, plavidelníkům, podplavidelníkům, mostním a řidičům silničních parních válců, na něž se vztahuje služební pragmatika (zákon ze dne 25. ledna 1914, č. 15, pokud se týče č. 16 z. ř.), přiznává se charakter veřejných úředníků státu československého a zařadují se do tříd hodnostních podle skupiny E.

§ 2.

Státní zřízení, vyjmenovaní v § 1, kteří byli přijati podle platných ustanovení do kategorie sluhův a vykonali po roce určené zkoušky podúřednické pro příslušný obor služby s dobrým prospěchem, zařadí se po nejméně 15leté době služební, do které se vpočítávají též léta ztrávená při vojsku, jakož i v provisorní státní službě, do prvé stupnice platové XI. hodnostní třídy.

§ 3.

Zřízení, kteří neslouží po dobu v § 2 vyznačenou, zůstávají v hodnosti podúřednické potud, pokud nedosáhnou služební doby, stanovené v paragrafu předchozím. V podúřednické hodnosti postupují podle dosavadní platové stupnice, pro podúředníky stanovené.

§ 4.

Pro přechodní dobu upravují se požitky státních zřízenců, jichž zákon tento se týká, tím způsobem, že se tito zřízení zařadí do platové stupnice hodnostní třídy úřednické, která odpovídá jejich dosavadním požitkům s odečtením veškerých vedlejších příjmů, jako: cestovní paušál, zvláštní přídavky a podobné, jež pokládají sluší za odměnu za stravné a jež jsou spojeny s výkonem služby jim přidělené.

§ 5.

Veškerá nařízení bývalých rakouských ministerstev, vztahující se k poměrům zařazení státních zřízenců v § 1 vyjmenovaných, kteří při vydání tohoto zákona jsou ve službách státu, zůstávají v účinnosti.

V ostatním platí dosavadní pravidla a nařízení pro státní úřednictvo podle služební pragmatiky ze dne 25. ledna 1914, z. ř. č. 15.

§ 6.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Provésti zákon ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministrem financí a ministrem vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 308.

Nářízení vlády republiky Československé ze dne 2. června 1919

o způsobilosti kancelářských úředníků pro soudy
na Slovensku.

Článek I.

Způsobilými pro kancelářskou službu u soudů na Slovensku jsou i ti, kdo vedle ostatních podmínek v § 50 zák. o soud. org. ze dne 27. listopadu 1896, z. ř. č. 217 a v § 5 min. nař. z 18. července 1897, z. ř. č. 170, požadovaných vykonali s prospěchem do 28. října 1918 v obvodu bývalého mocnářství rakouského a po 28. říjnu 1918 u vrchních zemských soudů v Praze nebo v Brně první kancelářskou zkoušku, pokud se týče i druhou neb knihovní zkoušku ve smyslu §§ 6, 33 až 40, 45 a násl. min. nař. z 18. července 1897, z. ř. č. 170, neb i náhradní kancelářskou zkoušku ve smyslu min. nař. z 22. prosince 1901, z. ř. č. 220.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti vyhlášením; provedením jeho se pověřuje ministr spravedlnosti.

Švehla v. r., v zastoupení minist. předsedy.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Hruban v. r.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.

Prášek v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Stránský v. r.

Čís. 309.

Nářízení vlády republiky Československé ze dne 10. června 1919,

kterým se zakazuje uveřejňovati vojenské
zprávy v tiskopisech.

Na základě čl. IX. zák. ze dne 17. prosince 1862, z. ř. č. 8 z roku 1863, zakazuje se sdělovat v tiskopisech zprávy o plánech a směrech vojenských operací ozbrojené mocí Československé republiky, o pohybech, síle a stanovišti vojska a lodí, jakož i o stavu opevnění, a konečně o uložení nebo dopravě válečných potřeb.

Toto nařízení neplatí pro sdělení, která dá uveřejnit tisková kancelář ministerského předsednictva, jakož i pro ona sdělení, jež budou uveřejněna v úředních listech.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svehla v. r.,

v zastoupení min. předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Prášek v. r.

Dr. Soukup v. r.

Habrman v. r.

Klofáč v. r.

Staněk v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 310.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. června 1919

o soupisu zásob zboží pro ošacení obyvatelstva.

Dodatkem k nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., o soupisu zásob pro ošacení obyvatelstva, nařizuje se na základě zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, a uherského zákona čl. LXIII. z r. 1912 a L. z r. 1914, toto:

§ 1.

Při ohláškách dle § 4. nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., buďtež hlášeny i nákupní ceny zboží.

§ 2.

Obchodníci a zpracovatelé předmětů uvedených v § 1. nař. ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., jsou povinni při nákupu těchto předmětů vyžádati si od prodávajícího řádné faktury.

§ 3.

Při prodeji zboží uvedeného v § 1. nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., není dovoleno činití odprodej nebo určitou cenu prodeji závislou na současném odběru zboží, jehož si kupující nepřeje.

§ 4.

Počínajíc dnem 21. června 1919. smějí předměty uvedené v § 1. nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., býti odprodávány v malém jen na „odběrné listy“ vydávané místními obcemi jich nákladem, dle modalit stanovených ministerstvem pro zásobování lidu. Toto ministerstvo stanoví též množství zboží, jež může býti pro potřebu jedné osoby prodáváno.

Ustanovení to neplatí pro odběr zboží živnostníky pro potřebu jich živnosti.

§ 5.

Kdo se pokládá poškozeným požadovanou cenou zboží, má právo si stěžovati k okresním cenovým komisím, jež přiměřenost ceny posoudí

a, byla-li požadovaná cena sledována nepřiměřenou, oznámí případ příslušným úřadům. Bližší ustanovení o složení okresních cenových komisí a jich působnosti vydá ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 6.

Přestupky tohoto nařízení a předpisů na základě jeho vydaných trestají se stejně jako přestupky nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n. (§ 10. cit. nař.).

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Výkonem jeho jest pověřen ministr pro zásobování lidu v dohodě s ministrem obchodu a vnitra.

Svehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Staněk v. r.

Habrman v. r.

Dr. Hruban v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Prášek v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 311.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. června 1919,

jmž se mění nařízení ze dne 6. března 1919, č. 113 Sb. z. a n., o obmezení výplat a zákazu vývozu, a jmž se zakazuje dovoz neokolkovaných bankovek Rakousko-uherské banky.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Odst. 2., čl. 2. nařízení ze dne 6. března 1919, čís. 113 Sb. z. a n., bude zníti takto:

Při cestách do ciziny nesmějí cestující vzít s sebou více než 1000 franků nebo 1200 lir nebo 2000 marek nebo rumunských nebo bulharských lvů.

Pro vývoz i těchto obnosů jest zapotřebí povolení Československé devisové ústředny; při obnosech vyšších musí býti na tomto povolení vyznačen též souhlas ministerstva financí.

§ 2.

Článek 3. nařízení ze dne 6. března 1919, č. 113 Sb. z. a n., bude zníti:

Dovoz a zasilání neokolkovaných bankovek Rakousko-uherské banky do území československého státu jest zakázán; v uvážení hodných pří-